

Я живий!

Валентина Харченко

Не журіться мамо, не плачте тато,
що до дому повернутись не зміг.
Я у серці завжди буду з вами,
хоч між нами сотні тисяч доріг.

Я люблю свою Батьківщину,
де колискові співали пісні!
Де дідусь і бабуса рідненькі
вишиванку купили мені!

А як можна забути це небо,
де цілує пшеницю блакить?
Я не можу віддати цю землю,
яка в серці моєму бринить!

До останнього подиху я захищав
Україну рідну свою..
Але ворожий дрон мене наздогнав
і я опинився в раю..

Я живий!!! І це не просто слова.
І хоч серце не б'ється, мовчить.
Пам'ятайте, душа — вона вічно жива,
а життя пролітає... як мить.